

מ"ת 895/07/14 - מדינת ישראל נגד רפי שלומוב (עציר), רוני שלומוב (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 895-07-14 מדינת ישראל נ' שלומוב(עציר) ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת רונית בש

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. רפי שלומוב (עציר) ת.ז. 302039755

2. רוני שלומוב (עציר) ת.ז. 303728752

החלטה

בעניינו של משיב 1

מבוא

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של משיב 1 עד לתום ההליכים. נגד המשיבים הוגש ביום 1.7.14 כתב אישום המייחס למשיבים עבירה של רצח על פי סעיף 300(א)(2) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499 לחוק העונשין ועבירות בנשק, לפי סעיף 144(א) ו (ב) וסעיף 29 לחוק העונשין. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה נגד המשיבים בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. כמו כן, נגד נאשם נוסף - יורי סולימנוב (להלן: "יורי") הוגש כתב אישום נפרד וזהה בת"פ 793-07-14 וכן בקשה למעצר עד תום ההליכים במ"ת 827-07-04.

2. ביום 3.9.14, לאור הסכמת ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה, הורה כב' השופט יחיאל ליפשיץ על מעצרו של יורי עד לתום ההליכים.

3. משיב 2 - רוני שלומוב (להלן גם: "רוני") הסכים למעצרו עד לתום ההליכים וכך הוריתי ביום 21.10.14. בהחלטה זו אתייחס לתמונת הראיות לכאורה בעניינו של משיב 1 (להלן: "המשיב") על רקע טענות שהעלתה ההגנה בנושא זה כמפורט להלן.

עובדות כתב האישום

עמוד 1

4. במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד בוריס זרצר (להלן: "המנוח") כשומר לילה במפעל "לפידות" באזור התעשייה הדרומי בקיסריה (להלן: "המפעל"). המשיבים הינם אחים וחבריו של יורי. עובר לתאריך 22.5.10, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, קשרו המשיבים ויורי קשר לרצוח את המנוח ביריות. במסגרת הקשר ועל מנת לקדמו, ערכו המשיבים ויורי תכנון והכנות שכללו, בין היתר, הצטידות ברובה M16 ובתחמושת, מעקבים אחרי המנוח, הכנת נתיב בריחה ורכב מילוט. בתאריך 22.5.10 בשעות הערב, הגיע המנוח לעבודתו במפעל במסגרת הקשר ועל מנת לממשו ובהתאם לתכנון המוקדם, סמוך לחצות, הגיעו המשיבים לאזור המפעל ברכב בו נהג המשיב, כשהם מצויידים בנשק ובתחמושת אותם החזיקו ונשאו בלא רשות על פי דין. משיב 2 ויורי ירדו מהרכב והגיעו רגלית, כשבדיהם הנשק והתחמושת לאזור השער האחורי של המפעל וארבו למנוח שערך באותה עת סיור שגרתי במפעל. המשיב המתין לקריאה טלפונית של משיב 2 ויורי, על מנת למלט אותם לאחר ביצוע הרצח. משהגיע המנוח סמוך לשער המפעל, התקרבו משיב 2 ויורי לעברו וירו לכיוונו, בכוונה להמיתו ששה כדורים שפגעו בבטנו, בגבו ובירך שמאל של המנוח וגרמו למותו. שניים מששת הקליעים נורו במנוח לאחר שנפל ובעת ששכב על הקרקע.

משיב 2 ויורי דיווחו טלפונית למשיב לבוא לאסוף אותם והאחרון הגיע ברכבו אל המקום שנקבע מראש, אסף אותם ברכבו והשלושה נמלטו מהמקום ברכבו של המשיב והותירו את המנוח במקום, מוטל על הקרקע.

במעשיהם כמתואר לעיל, קשרו המשיבים ויורי קשר לרצוח את המנוח וגרמו בצוותא חדא, בכוונה תחילה למותו והמיתו אותו בדם קר, בלי שקדמה התגרות בתכוף למעשה. כמו כן, החזיקו המשיבים ויורי בצוותא חדא נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין להחזקתם ולנשיאתם.

טיעוני הצדדים בשאלת הראיות לכאורה

5. ב"כ המבקשת הן בטיעוניה בכתב והן בטיעוניה בעל פה בישיבה בפניי מיום 21.10.14 תומכת יתדותיה בסדרת ראיות, כפי שיפורט להלן, מהן עולה, לשיטתה, כי המשיב ידע על כוונתם של יורי ורוני לרצוח את המנוח ואף היה לו תפקיד במסגרת חלוקת התפקידים. כך למשל מפנה המבקשת לדבריו של יורי לחוקר מיום 10.6.14 " **מאיפה התחיל כל הסיפור...כשישבנו אצל רפי בבית.. מי.. מי זה ישבנו? כל המעורבים בפרשה**" ובהמשך: " **רפי היה הכוח ורוני זה היה הכוח המבצע**" (ראה מ.ט. 828/14 בעמ' 111-112).

6. המבקשת מציינת בטיעוניה, כי במסגרת פעולות החקירה, הצמידה המשטרה ליורי סוכן סמוי העונה לכינוי "אנטולי". ביום 1.6.14 נסעו יורי ואנטולי לבאר שבע. במהלך הנסיעה נודע ליורי, כי המשיב נעצר, שאז אומר יורי לאנטולי את הדברים הבאים: " **רפי ידע מזה, ידע מזה כן. התפקיד של רפי היה בעניין הזה רק לשים אותנו ולקחת אותנו....חיברנו את הטלפונים חזרה עשינו חיוג וניתקנו אז הוא ידע שזה הסימן שלו להגיע. זהו. כדי שלא יהיה איתור של שום דבר**" (ראה מ.ט. 727/14 בעמ' 11). גרסתו הנ"ל של יורי נתמכת בגרסת המשיב בפני המדובר, לפיה תפקידו באירוע היה להסיע את יורי ורוני למקום ביצוע העבירה ובחזרה ממנו.

7. עוד עולה מטיעוני המבקשת, כי הטלפונים הניידים של יורי ושל המשיב (נייד השייך לגרושתו) אוכנו סביב שעת הרצח בסמוך לזירה. עוד עולה מעיון בפלט השיחות של הניידים הנ"ל כי, בסמוך לשעת הרצח, בין השעה 00:33 ועד לשעה 00:47 מבוצעות שיחות של "חיוג וניתוק" מהנייד של יורי לנייד של המשיב ובהמשך, שיחות ארוכות יותר יוצאות מהנייד של המשיב לנייד של יורי, בשעות 1:44 ו- 1:50. המבקשת הדגישה בטיעוניה בפניי בישיבה מיום 21.10.14, כי הן הטלפון הנייד של המשיב והן הנייד של יורי מנותקים בזמן הרצח. עוד ציינה המבקשת בנקודה זו, כי הטלפון הנייד של המשיב אוכן במסר הנמצא ברדיוס של כ- 2 ק"מ מזירת הרצח. והדגישה כי, לא ניתן לראות במכלול הנתונים הנ"ל צירוף מקרים.

8. המבקשת מפנה לגרסתו של המשיב בפני המדובר בה מוסר המשיב, בין היתר, שאחיו ויורי "פתחו עליו": **הם אמרו שהם רוצים טיפה לעשות משהו, סמן אם יהיה משהו, אני לקחתי אותם לשם, לקחתי אותם למקום, הם התקשרו לבוא לאסוף אותם אני באתי לאסוף אותם אלי לבית אחר כך הם הלכו לביתם"** (ראה מ.ט. 747/14 ממונה 12.42).

9. לעניין אמיתות דבריו של יורי, ציינה המבקשת, כי משיחותיו של יורי עם השוטר, עולה כי יורי מסר גרסה הכוללת מספר פרטים מוכמנים המתיישבים עם מכלול הראיות שבתיק החקירה ובעיקר עם גרסתו של המשיב בפני המדובר, על תפקידם של יורי ורוני ועל תפקידו של המשיב כמסיע, על אופן ההגעה למקום ביצוע העבירה, על השיחות ביניהם, כל זאת בהתאם למחקר נתוני התקשורת.

10. הסנגור מנגד טוען, כי המשיב משיג בדבר קיומן של ראיות לכאורה הקושרות אותו לביצוע העבירות המיוחסות לו וכי, למצער, יש בראיות חולשה מהותית, זאת כנטען בטיעוניו בכתב שהוגשו ביום 21.10.14 ובדבריו בפניי בדיון במועד הנ"ל. לטענתו, התשתית הראייתית מבוססת ברובה על הודעותיו של יורי במשטרה וכן על אמירותיו בפני אנטולי - הסוכן המשטרתי שהוצמד לו. הסנגור מציי, כי אין כל ראייה כי המשיב היה מודע לכך שהוא מסיע את משיבים לבצע עבירה ולבטח לא עבירת רצח. הסנגור מפנה בנקודה זו לדבריו של יורי בשיחה עם אנטולי מיום 8.5.14 (ראה מ"ט 576/14) לפיהם, הכסף עבור ביצוע הרצח חולק בין שניים ולא בין שלושה. הסנגור טוען, כי אמירה ספונטנית זו של יורי, עוד בטרם היה מודע לכך שמתנהלת חקירה בעניין הרצח, מוכיחה כי המשיב לא היה מעורב ברצח ושיורי ואדם נוסף, יתכן רוני, הם אלו אשר ביצעו את הרצח. לדעת הסנגור, אמירה זו לא מתיישבת עם טענת המבקשת לפיה המשיב היה "המוח" מאחורי תכנון הרצח ואילו רוני היה "הכוח", שכן בלתי סביר שהמשיב לא קיבל שום חלק בתמורה לרצח. לחיזוק הטענה הנ"ל, הסנגור הפנה לדבריו של יורי לשוטר הסמוי: **" שום דבר לא דיברנו לא הסברנו. אמרנו במקום שקבענו בעליה זהו. שם זה נגמר. אנחנו חיכנו, ראינו אותו עוצר בצד מדליק וינקרים כאילו פתח מכסה מנוע עד שהוא מתעסק שם בדברים שלו כבר היינו בתוך האוטו. הוא לא יכול לדעת כלום. הוא לא יפיל עלי כלום "** (ראה מ.ט. 729/14 עמ' 11 לתמליל ש' 27-30).

11. עוד הפנה הסנגור לחקירותיו של המשיב במשטרה וכן לשיחותיו עם המדובר שהוכנס לתאו. לטענת הסנגור, מהאזנה לשיחות הנ"ל, עולה, כי המשיב לא ידע דבר וחצי דבר אודות האירוע, פרט לפרטים

כללים שנמסרו לו ע"י חוקריו במסגרת תשאולים שלא תועדו ע"י המשטרה. כך למשל המשיב סיפר למדובב, כי מכיוון שהוא בעל רכב, נהג להסיע את רוני וחבריו, לרבות את יורי למקומות רבים ובתכיפות רבה, אך מאידך אינו זוכר מקרה ספציפי.

12. עוד עולה מטיעוני הסנגור, כי דבריו של יורי לאנטולי בנוגע לשיחות הטלפון בזירה, אינם מתיישבים עם האיכונים שנעשו לפלאפונים של יורי והמשיב. לטענת הסנגור, יורי סיפר, כי כאשר הוא ורוני הגיעו לזירה הם ביצעו שיחות של "חיוג ניתוק", אשר היו אמורות לסמן למשיב לבוא לאסוף אותם. הסנגור טוען, כי עיון בפירוט השיחות בין יורי למשיב מראה כי סביב שעת הרצח היו שיחות רבות בין שני הטלפונים אשר חלקן נערכו מספר דקות שלא כדבריו של יורי, לפיהם בוצעו שיחות של "חיוג ניתוק בלבד". לפיכך, טוען הסנגור, כי בנסיבות הנ"ל, פירוט השיחות אינו מהווה ראיה לכאורה הקושרת את המשיב למיחוס לו בכתב האישום.

13. הסנגור הפנה בטיעוניו בכתב להודעתו מיום 28.5.14 של אנטולי לגבי יורי ממנה עולים הדברים הבאים: **"הוא סיפר לי שעל האירוע שהוא סיפר לי עליו, על העבודה שהוא ביצע, הכוונה הרצח, ידעו רק שני אנשים, הוא ורוני, בעצם שני האנשים שביצעו."** בהודעה נוספת שמסר אנטולי ביום 1.6.14, לאחר מעצרו של המשיב ולאחר שיורי ידע שהמשיב נעצר מוסיף אנטולי: **"אני לא זוכר אם יורי סיפר לי שרפי ידי על הרצח לפני כן או שגילה זאת בדיעבד"**.

14. לדעת הסנגור, ממקרא חקירותיו של המשיב במשטרה, מצטיירת התמונה לפיה, אין למשיב כל קשר או ידיעה על הרצח, תמונה המתחזקת לדעת הסנגור, מהאזנה לשיחותיו של המשיב עם המדובב וישנה האפשרות, לפיה, המשיב נוצל על ידי הרוצחים כדי להביאם לזירה ואולי אף להחזירם, מבלי שהיה מודע לכך.

15. הסנגור מוסיף ומדגיש, כי משיחותיו של המשיב עם המדובב עולה עוד, כי כלל לא ידע פרטים מהותיים אודות האירוע, כגון: מי נרצח, מדוע ומתי. הוא אף אינו יודע שהרצח בוצע באמצעות נשק ובמיוחד נשק ארוך.

16. סיכומו של דבר, טוען הסנגור, כי אין ראיות לכאורה למעורבותו של רפי ברצח ולמצער אין ראיות לכאורה למודעות של המשיב לכך שהוא נטל חלק ברצח. לחילופין, טוענת ההגנה, כי חל כרסום ממשי בחומר הראיות בעניינו של המשיב, התומך באפשרות של שחרורו לחלופת מעצר.

דין ומסקנות

17. לאחר שעיינתי בבקשה, שמעתי את טענות הצדדים במסגרת הדיון שהתקיים בפניי, קראתי את עיקרי הטיעון מטעמם ועיינתי בחומר החקירה בתיק שהוצג לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי ישנן ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, אם כי קיימת בנידון דידן חולשה ראייתית

הקשורה לשאלת מודעות המשיב בעיקר בעניין ביצוע עבירת הרצח, זאת כפי שיובהר ויפורט להלן.

18. ראשית יובהר, כי כחלק מפעילות חקירתית הוצמד ליורי השוטר הסמוי אנטולי, אשר במסגרת פעילותו החל לעבוד במסעדה בה עבד יורי. יורי סיפר לאנטולי כי בעברו ירה והרג אדם, כי המשטרה לא יודעת מכך, ושבתמורה לכך קיבל 50,000 ₪ אותם חלק עם שותפו. עוד הוסיף יורי ואמר לאנטולי, כי לא יכול לפרט היכן בדיוק הרצח בוצע אך שביצע אותו **"במקום כזה שהוא מתבודד"** (ר' מ"ט ט 587/14 עמ' 29). **"...נכנסנו מצד אחד, יצאנו מכיוון הפוך לגמרי, לא חזרנו מאותה דרך. אין אף אחד לא יכול...אין שום הוכחות. הינו מכוסים, הכול, הכול. אתה יודע מה זה הכול? מהראש הכול. ראו רק משקפי ראיה. זהו. זה הדבר היחיד שראו אצלי. הכל היינו מכוסים, אין מצב כזה, שום דבר אף אחד לא יודע על זה. רק בן אדם אחד יודע על זה והוא לא פה הוא מאחורי סורגים (הכוונה לרוני- ר.ב.), והוא לא ידבר"** (ר' 729/14 עמ' 11). ובהמשך - **"רפי ידע מזה, ידע מזה כן. התפקיד של רפי הזה היה בעניין הזה זה רק לשים אותנו ולקחת אותנו. זה הכול. הוא היה בבית בזמן הזה. הוא לא חיכה לנו בשום מקום. הוא היה בבית... חיברנו את הטלפונים חזרה, עשינו חיוג וניתקנו. אז הוא יודע שזה הסימן שלו להגיע. זהו. כי שלא יהיה איתור של שום דבר... לא דיברנו, לא הסברנו, באנו במקום שקבענו בעליה. זהו. שם זה נגמר. אנחנו חיכינו ראינו אותו עוצר בצד הדליק וינקרים כאילו פתח מכסה מנוע עד שהוא התעסק שם בדברים שלו כבר היינו בתוך האוטו. הוא לא יכול לדעת כלום. הוא לא יפיל עלי כלום."** (ר' מ.ט 729/14 עמ' 11). מדבריו הנ"ל של יורי הננו למדים בדבר מעורבותו של המשיב בהסעת יורי ורוני לזירת העבירה, אולם בד בבד עולה גם מן הדברים הנ"ל, בין היתר, כי אף אחד לא יודע על הרצח מלבד רוני וכן כי תפקידו של רפי היה כמסיע וכי הוא לא יכול לדעת כלום. יובהר, כי בחקירתו במשטרה, כשעומת יורי עם הדברים שמסר לשוטר הסמוי, טען כי- **"זה הכל אשליות ופנטזיות. הכל שקרים והמצאות...הכל חארטה שקרים והמצאות ודימיון מפותך (צ.ל- מפותח). אני רואה הרבה סרטים .. הכל המצאה לא היה מכוון לאף בן אדם. אולי אפילו דיברתי על בעל חיים...שכל מה שאתם טוענים לגבי זה לא נכון. כל מה שסיפרתי לסוכן שלכם זה הכל המצאות עלי, על מנת להתחבב עליו כי ידעתי שהוא לא מתעסק בשטויות אחרי שהוא הראה לי, אז לא רציתי לצאת, איך נגדיר את זה, ניסיתי לשחק אותה מבין עניין והכל, מתוך זה הצטברו השקרים והסיפורים. זהו"** (ר' הודעת יורי מיום 26.6.14). יחד עם זאת אישר יורי בחקירתו במשטרה, כי ידוע לו כי רוני ביצע את הרצח וכי רוני הודה בכך בפני השוטרים (ר' תמלול חקירת יורי מיום 10.6.14 עמ' 109). כמו כן ציין יורי בחקירתו הנ"ל, כי רפי היה "המוח", באומרו: **"רפי הוא היה המוח לדברים... כמו בשוד, למשל, בשוד של רוני, רוני לא תכנן את השוד"** (עמ' 112 לתמלול חקירתו של יורי מיום 10.6.14).

19. ביום 2.6.14 נערך למשיב תרגיל חקירה (ראה דו"ח פעולה מיום 2/6/14 שנערך ע"י פקד ליאור הררי). המשיב סבר, בעקבות התרגיל, כי אחיו רוני הצביע עליו והפליל אותו. בשיחה עם המדובב אמר המשיב: **"לפי מה שאני מבין, שניהם פתחו עלי. שניהם פתחו עלי"**. המשיב הוסיף ואמר למדובב: **"אני רק אגיד האמת שלי וזהו. אני עכשיו אדבר עם עורך דין ואגיד לו תשמע אותי, טוב טוב, על הזין שלי אתה, על הזין שלי האח שלי שגידלתי אותו ככה, על הזין שלי חבר שלו. אני עכשיו רוצה לסגור איתם עסקה אני אספר רק צד שלי, לא מעניין אותי אף אחד אחר. רק מהצד שלי**

אני מספר". ובהמשך: "אני לא אומר שמות, אני לא אומר כלום, אני אומר צד שלי. לקחתי "א", "ב" למקום והחזרתי "א" "ב" ממקום זה מה שאני יודע, לא יודע מה היה. כאילו מי עשה מה, הכוונה. אני לא יכול להגיד" (ראה מ.ט. 747/14 מיום 3.6.14).

20. די בתמונת הראיות הנ"ל, כמו גם בתמונה העולה ממחקר נתוני התקשורת, בכדי ללמד לכאורה בדבר כך שהמשיב הסיע את רוני ויורי לזירת העבירה והסיעם חזרה מזירת העבירה. יובהר, כי ממחקר נתוני התקשורת עולה איכון של הטלפונים הניידים של יורי ושל המשיב (טלפון נייד השייך לגרושתו של המשיב), זאת סביב שעת הרצח, בסמוך לזירת העבירה. מפלט השיחות של הניידים הנ"ל עולה, כי בסמוך לשעת הרצח אכן בוצעו ממכשיר הטלפון הנייד של יורי למכשיר של המשיב שיחות, שניתן להגדירן כשיחות קצרות של "חיוג וניתוק". כן יצאו מהנייד של המשיב לנייד של יורי שיחות ארוכות יותר. עוד יצוין, כי ממחקר נתוני התקשורת עולה כי מכשירי הטלפון הנייד של השניים הנ"ל היו מנותקים בזמן הרצח וכי הטלפון הנייד של המשיב אכן במסר הנמצא ברדיוס של כ- 2 ק"מ מזירת הרצח.

21. די בראיות לכאורה המלמדות בדבר הסעת המשיב את יורי ואת רוני לזירת העבירה והסעתם חזרה מזירת העבירה בכדי לקשור את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו. בנקודה זו יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 319/88 אלמליח נ' מדינת ישראל (פ"ד מג(1) 693, 698, פסקה 8): **"הלכה היא כי "נוכחותו של אדם במקום ביצועה של עבירה, כשהיא לעצמה, הרי היא עובדה נייטרלית. (על התביעה להוכיח) שנוכחותו נועדה לסייע למבצע העבירה באחת מדרכי הסיוע... אך אם הנוכחות, כעולה מן הנסיבות האופפות אותה, איננה מקרית, יש בה- בנוכחות גופה- כדי להוות הוכחה לכאורה, שהיא אכן נועדה לסייע למבצע העבירה באיזו מדרכי הסיוע המוכרות... ובמקרה אשר כזה מוטל על הנאשם לסתור את ההנחה הלכאורית, המסתברת מן הנסיבות, ושעל פי ההיגיון וניסיון החיים מעידה היא עליו, שנוכחותו במקום ביצוע העבירה נבעה משותפותו לעבירתו של המבצע. משנוצרה ההנחה האמורה, הנאשם "רשאי להביא ראיות, או ליתן הסברים, שיש בהם כדי להראות, כי ההנחה ההגיונית אינה הגיונית כלל ועיקר, או כי עוצמתה של ההנחה, לאור הסבריו, אין בכוחה לקיים את מידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי".** בהמשך נקבע בפסק הדין הנ"ל: **"ניסיון החיים מלמד, כי מבצעי עבירה - ובמיוחד עבירה חמורה - אינם מזמינים "משקיפים" לארח להם לחברה בעת ביצועה של עבירה; וכל עוד לא מוכח אחרת - רשאי בית המשפט לראות ב"נוכחות" כאמור, בסיס לקביעת אחריות לביצוע העבירה".**

22. לפיכך, הנני קובעת כי קיימות בנידון דין ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו. עם זאת, כבר בשלב זה ניתן ללמוד מחומר הראיות בדבר קיומם של סימני שאלה של ממש באשר למודעותו של המשיב בעניין מטרת הנסיעה לזירת האירוע. בנקודה זו צדק הסנגור, בטיעונו בפניי לפיו מחלק מחומר הראיות עולה כבר עתה כי המשיב לא היה מודע לכך שהוא מסיע את יורי ורוני לצורך ביצוע עבירת רצח. ודוק, יורי בדבריו לעיל לאנטולי, השוטר הסמוי, אמר, כי המשיב לא יכול לדעת כלום וכי הוא לא "יפיל" עליו כלום וכן כי רק בן אדם אחד יודע על זה והוא מצוי מאחורי הסורגים, כשהכוונה בדברים הנ"ל היתה לרוני. יורי אמנם אמר לחוקר המשטרה, כאמור לעיל, כי

המשיב היה "המוח" לדברים, אולם בהמשך לכך הוא התייחס לאירוע של שוד שבוצע, זאת כדוגמא שנתן להיות המשיב "המוח". המשיב עצמו, בשיחה שערך, כנזכר לעיל, עם המדובב, אמר, בסוברו כי רוני הפליל אותו, כי הוא יספר רק שהסיע ממקום א' למקום ב' וכי זה מה שהוא יודע. עוד יצוין בנקודה זו, כי המשיב, בשיחתו עם המדובב אמר למדובב כי הופתע ממעשיהם של רוני ויורי, זאת כהאי לישנא: **"שמע במציאות זה לא ככה, עזוב. אתה יודע שרק מקשקשים, הולכים ולא עושים כלום. הולכים ולא עושים כלום וכך כל הזמן. פתאום באים ובאים עם הפתעה"** (ראה עמ' 13 לתמליל של מ"ט 747/14). לכל האמור לעיל יש להוסיף, כי מהודעתו של אנטולי מיום 28.5.14 עולה, כי יורי סיפר לאנטולי, כי רק שני אנשים ידעו על הרצח - יורי ורוני, שני אנשים שביצעו את הרצח (ראה העמוד הראשון להודעה הנ"ל). מכל המקובץ לעיל הננו למדים, כי התשתית הראייתית במקרה שבפנינו מעלה סימני שאלה באשר למודעותו של המשיב בעניין מטרת הסעתו את יורי ורוני למקום ביצוע העבירה ובעניין מעשיהם של השניים הנ"ל במקום.

23. בהינתן הדעת לאמור לעיל, מן הראוי להזכיר את קביעת הפסיקה בעניין "מקבילית הכוחות" הקיימת בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של נאשם - ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר. ולהיפך - ככל שהראיות לכאורה חזקות וחד משמעיות יותר ובהתקיים שאר התנאים להורות על מעצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעצר (ראה בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.8.11). עוד אפנה בעניין זה לדברים הבאים שהובאו בבש"פ 9284/12 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן, (ניתן ביום 1.1.13): **"אכן, על פני הדברים, דומה כי מסוכנותו של המשיב 2 היא גבוהה, המעשים המיוחסים לו הם מן החמורים בספר החוקים. אולם, הלכה היא ככל שהתשתית הראייתית הלכאורית חלשה יותר, כך תגדל הנכונות לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 5837/00 יצחק נ' מ"י (פורסם בנבו, 28.8.00))"**.

24. ומהתם להכא:

כך גם במקרה דנן, מן הראוי לאפשר בחינה של חלופת מעצר בעניינו של המשיב, זאת נוכח תמונת הראיות לכאורה לגבי המעלה תהיות באשר למודעותו בעניין מטרת הנסיעה ובעניין התנהלותם של רוני ויורי, המואשמים כי ביצעו בפועל את מעשה הרצח מושא כתב האישום בתיק העיקרי. בנסיבות אלו ובתייתי את הדעת לעברו הלא מכביד של המשיב (ההרשעות הקודמות בגיליון המרשם הפלילי של המשיב הינן הרשעות ישנות מאוד, למעט הרשעה משנת 2005, שהינה הרשעה בגין עבירות של נהיגה רכב ללא רישיון נהיגה ובגין החזקת נכס החשוד כגנוב), הנני בדעה כי מן הראוי שיוגש בתיק זה תסקיר מעצר, אשר יבחן אפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר. לאחר קבלת תסקיר המעצר תוכל המבקשת לטעון בפניי בשאלת עילת המעצר, מה גם שאין בהמלצת תסקיר המעצר בכדי לחייב את בית המשפט בנושא שחרורו של המשיב.

25. סיכומי של דבר - הנני דוחה את המשך הדיון בפניי ליום 3.12.14 בשעה 10:00 שעד אז יוגש תסקיר המעצר בעניינו של המשיב.

עד למתן החלטה אחרת יישאר המשיב נתון במעצר.

החלטה זו תומצא לשירות המבחן כמו גם כתב האישום בתיק זה וחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של המשיב.

המשיב יזומן באמצעות שב"ס.

תיק החקירה מוחזר לידי ב"כ המבקשת.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ה, 05 נובמבר 2014, במעמד ב"כ
המבקשת, המשיב וסנגורו.